

A FELSZABADULT SZEGED SPORTÉLETÉNEK MEGINDULÁSA (A KORABELI SAJTÓ TUDÓSÍTÁSAI ALAPJÁN) II.

SZEGFŰ LÁSZLÓ—SZŐKE KATALIN

Az időt és fáradságot nem kímélő szervezőmunka eredményeként pezsgő élet kezdődött a klubokban, s hamarosan a nagyközönség előtt is számot adhattak eredményeikről. A kosárlabdázók jó hírért öregbítette az első nagyobb méretű sportesemény megrendezése: már 1945. február végén kosárlabda „villámturnát” szerveztek, amelyet az SzMTE nyert nagy fölényrel a Felsőkereskedelmi és a Tanítóképző csapata előtt. [61] A gyors fellendülést mutatja, hogy júniusban már a második villámturnát is megrendezik. Ekkor már merőben más az élmezőny: a SzEAC mögött második a Tisza és harmadik a Postás csapata. [62] Kiváló munkájuknak hamarosan országos visszhangja támadt: az országos szövetség június 28—július 1. között Szegeden rendezte meg az első országos találkozózt. Az Országos Kosárlabda Napok résztvevői között találjuk a Bp. IX. ker. Dózsa György SE női és a Lágymányosi TE férfi csapatát (a pesti együttesek VARSÁNYI IMRE, a MKOSZ főtítkárának vezetésével érkeztek), a SzEAC és a Tisza női és férfi gárdáját, a Postás női és az SzMTE két férfi csapatát. A jelenlevő országos vidéki szakelődő, BOKODY KÁROLY igen magasra taksálta a tornán mutatott teljesítményt, s példaképpül állította a szegedi kosárlabdázókat az egész vidéki sportolótábor elé. [63]

A másik viszonylag gyorsan regenerálódott sportág a futball. Kezdetben ugyan nagyon belterjes versengés folyik — elsősorban a SzAK és a Tisza csapatai között —, de hamarosan kiszélesedik a kör. Az MLSZ kerületi értekezletet tartott a szegedi egyesületek képviselőivel és játékvezetőivel, [64] ezután 1945. április 8-án már sort lehetett keríteni a délkerületi bajnokság indítására, amelyben három csoportra osztva mérik össze erejüket a csapatok úm. Szegedi-, Kecskeméti- és Tiszántúli-Csoport. A csoportgyőztesek aztán egymás között döntenek el az elsőbbséget. [65] Az első mérkőzéseket az erőviszonyok nagy aránytalansága jellemzi: gyakoriak a kétszámjegyű eredmények. [66] Reálisabb képet mutatnak a külföldi portyázások, ahol hozzávetőlegesen azonos képességű ellenfelekkel kerültek szembe a szegedi együttesek. Az SzVSE május 6—7-én Temesvárott játszott (Resicán nem kaptak engedélyt a játékra), [67] pünkösdkor pedig a temesvári klubok és az aradi MTE szerepeltek Szegeden. [68] A hazai és külföldi túságakat azonban megnehezítette május 15-től az a rendelkezés, amely a vasút kapacitásának elégtelenségére hivatkozva rendőrhatalósági vagy előljárási engedélyhez kötötte az utazást. [69] Ugyancsak súlyosbította a helyzetet a Nemzeti Sportközpont június közepén kiadott rendelkezése, amely ideiglenesen megtiltotta a külföldi akciókat (később a román sportvezetés tiltja meg a magyar—román sporttalálkozók rendezését: állítása szerint egy magyar sportoló felelőtlen viselkedésével politikai jellegű provokációt követett el Romániában). [70] Ez a rendelkezés a Tisza csapatát különösen érzékenyen érintette, mivel igen sok erdélyi meghí-

vást kapott. [71] Szerencsére a problémák gyorsan tisztázódtak, s így — már a hónap végén — sor kerülhetett néhány romániai túrára. [72] Több összecsapásra került sor jugoszláv együttesekkel is. [73] A délkerületi tavaszi bajnokság július 22-én zárult. [74] Az élcsoport alakulása:

SzAK	11	10	—	1	65:10	20
Tisza	11	9	—	2	61:12	18
MVSE	11	7	1	3	42:12	15

(Csak a kuriózum kedvéért érdemes megjegyezni, hogy a SzEOL öse — a SzEAC — az utolsó helyen végzett, 11 mérkőzésből 10-et elvesztett és egyet nyert meg — ti. egy alkalommal a Makói Vasutas nem tudott megjelenni a bajnoki mérkőzésen, s így a SzEAC kapta meg a két pontot [75] —, összesített gólaránya 5:97 volt. Legnagyobb arányú vereségét a Tisza együttesétől szenvedte el 14:0 arányban. [76] Az őszi fordulóban vissza is lépett és helyét az UTC foglalta el. [77])

Nyáron került sor a Szegedi Népszava által meghirdetett üzemi bajnokságra, amelynek megszervezésében az Üzemi Bizottságok sportfelelősei is tevékeny részt vállaltak. [78] A középiskolások (KISOK) versenye júniusban zajlott le. A nagy lelkesedéssel focizó diákok közül a Gimnázium csapata tűnt ki és nyerte a tornát döntő fölényel. [79]

Az ökölvívás, bár az egyik legkorábban beinduló sportág volt, az első verseny megrendezéséig nehezen jutott el. Már decemberben folytak az edzések, de csak 1945 pünkösdjén szerepeltek először a szegedi bokszolók a nyilvánosság előtt (SzMTE). [80] Június közepén a Szegedi MADISZ csapata mérkőzött a Hódmezővásárhelyi MADISZ-szel. Az összecsapások állítólag pontozóbírák nélkül, hozzá nem értő ringbíró vezetésével zajlottak és a szegedi együttes vereségét hozták. [81]

A birkózók első próbálkozásai sokkal szerencsésebbnek bizonyultak. Több házi-bajnokság után április 8-án az Orosházi MTE-vel léptek szőnyegre. Az összes súlycsoportban — a légsúly kivételével — szegedi győzelem született. [82] Az SzMTE birkozóit a külföldi portyákon is jó teljesítményt nyújtottak. [83]

A tornászok közül is az SzMTE sportolói vettek először részt nagyobb versenyen: a Budapesti MTE Nemzetközi Sportkongresszusán. [84] Az atléták is többször mérhették össze erejüket a tavasz folyamán tehetségkutató, házi és városok közötti versenyeken. (Néha talán el is siették a nevezést: a Barátság SE pl. bejelentette, hogy női szekciója már az alakulást követő vasárnapon részt vesz az SZDP Ifjúsági Mozgalom által rendezett budapesti versenyeken. [85]) Az úszók és vízilabdázók május 6-án mutatkoztak be először a közönség előtt. Említést érdemel a MADISZ rendezésében megtartott asztalitenisz bajnokság is. [86]

A sportolók nagy demonstrációjának időpontja érkezett el az első szabad május elsején. Hasonló, de arányaiban nagyobb megmozdulásra került sor július 29-én, az első szabad aratási és újjáépítési ünnepek keretében. [87] Minden sportág képviselői felvonultak teljes felszerelésükkel az ünneplő menetben, majd a szabadfogású birkozók, súlyemelők, ifjúsági labdarúgók, kosárlabdázók, atléták bemutatója következett. Szeged futballválogatottja a vidék válogatottjával mérkőzött. [88]

Az újjászervezés lázas tempójában sem felekeztek meg a szegedi sportvezetők a klubtagok neveléséről. Már az első — ökölvívó toborzó — cikk felvázolja az ideális sportember, a sportszerűen élő ökölvívó képét, viselkedésének normatíváit. [89] De a szavak mellett személyes példával is elől jártak. HESSER TIBOR pl. a futballedzések megkezdésekor nagylelkűen felajánlotta, hogy a SzAK edzéseire bárki eljárhat, akinek egyesülete még képtelen rendszeres edzések tartására. A kosárlabda játékvezetői lemondtak tiszteletdíjukról. Az SzMTE vezetősége nemcsak a sportélet újjá-

szervezését tűzte ki célul, hanem az újjáépítésből is kivette részét: az 1945. június 29-re szervezett „társadalmi munkában” ott találjuk az egyesület egész vezetőségét és elgárdáját is, ugyanis elhatározták, hogy „Péter-Pál napján [ekkor munkaszüneti nap volt] testületileg vesznek részt az újjáépítő munkában. Nemre és korra való tekintet nélkül, együttesen vonulnak ki vasútjavítási munkára egy egész napra.” [90] Sok esetben nemcsak a sportolók, hanem a szurkolók is jelesre vizsgáltak sportszerűségből: a resicai vasutasok pl. különvonattal vitték a szegedi sportolókat Resicára, hogy ne kelljen a váróteremben éjszakázniok. [91] Itthon is megesett, hogy „egyéb közlekedési lehetőség hiányában néhány vállalkozó szellemű és sportkedvelő munkás vállalkozott arra, hogy a szomszéd városból versenyre áthozza a játékosokat vasúti pályakocsin.” [92] A szurkolók lelkesedése mellett nagy szerepe volt ebben a helyes sportpropagandának is. Eleinte elszórtan közöltek sporthíreket és néhány szakcikket a lapok, de 1945. január végétől a Délmagyarország, júniustól pedig már a Szegedi Népszava is rendszeresen tájékoztatják a közönséget. [93] Nem sokkal később a Népsport is megkezdte — igaz kissé szűkszavúan — viszonylag rendszeresen a szegedi sportesemények ismertetését. [94]

A sportpropaganda célját szolgálták lényegében a színész—újságíró, színész—egyetemista mérkőzések, illetve a sportkabarék. Budapesten csak augusztus 15-én játszották az első színész—újságíró futballmeccset, [95] Szegeden viszont már május 20-án „vízikabaréval egybekötött” színész—egyetemista polómérkőzésre került sor, amelynek teljes bevételét a deportáltak számára ajánlották fel. [96] Június 1-én mérték össze kivételes képességeiket a tűzoltók és színészek a futballpályán. Íme néhány kiragadott sor a korabeli tudósításból: „A színészcsapat felállítását nem közölhetjük pontosan, mivel nemcsak a meccs előtt, de szavahihető tanúk állítása szerint még a meccs után sem tudták pontosan a színészek sem... a színészcsapat háromszor ‚Gázs!’ kiáltással üdvözölte a megjelent publikumot ... nagy sikere volt KÁLDOR JENŐ tirolai nadrágjának, HALLER SÁNDORNAK, aki a hóna alatt vitte be a labdát az ellenfél kapujába ... a bíró salamoni ítélettel [ti. SALAMON BÉLA vezette] a tűzoltók 10—20 góljából csak 8-at ismert el, és mivel a labda egyszer véletlenül elkövetett gondatlanságból a másik kapuba is bement, így a mérkőzés 8:1-es eredménnyel végződött ... Néhány elkeseredett színészdrukker kijelentette, hogy soha többé nem csinál tüzet ebben a városban...” [97]

A sportügyekben élenjáró SzMTE július 10-én már megszervezte propaganda szakosztályát is. [98]

A haladó gondolkodású sportemberek, kiaknázva a sajtó hasábjai nyújtotta lehetőségeket, napirendre tűzték az eddig ismeretlen vagy alig ismert szovjet sport népszerűsítését is. A szovjet katona-válogatott elleni mérkőzések megvalósításán fáradozva 1945. március 18-án interjút készítettek a szegedi szovjet helyőrség sporttisztjével, aki maga is a leningrádi Krasznoj Zárja játékosa volt. Beszélt a gigászi méretű szovjet tömegsportról, a modern, nagy férőhelyes stadionokról, az orosz futbalcsapatokról stb. Az ő szavai nyomán ismerhette meg a szegedi közönség a szovjet élsportolók nevét, csapataik játék-technikájának lényeges vonásait. A magyar futballistákra terelve a szót elmondta, hogy „a SzAK egyik edzését végignézte. Dicsérte a szép Vasutas stadiont, amely persze miniatűr az orosz stadionok méreteihez. Elismerte a játékosok jó labdakezelését, gyorsaságát, csupán a lövőkészséget kifogásolta.” A baráti sportmegmozdulás gondolatát igen nagy örömmel fogadta. [99]

Az orosz sportolók eredményeiről is közöltek a lapok szórványos tudósításokat: GRIGORIJ NOVAK új súlyemelő világcúcsáról, a Vörös téren augusztus 12-én Sztálin generalissimus előtt rendezett óriási sportfelvonulásról, [100] Dr. ISZKANDER FAIZULIN hazánkban állomásozó „szovjet orvoskapitány” szenzációs folyamúzásáról,

amelyre a Dunán került sor (100 km-t tett meg 12 óra 55 perc alatt). [101] A szovjet—magyar barátság szorosabbá válásáról tudósítanak a szovjet hősök iránti tiszteletadásról szóló cikkekcsék (mint pl. a motorkerékpárosok tisztelgéséről, akik sikeres júliusi szereplésük után kollektíve megkoszorúzták a szovjet katonák emlékművét [102]). A postaforgalom javulásával mind gyakrabban jut el a Népsport is Szegedre, amely szintén közölt szovjet vonatkozású sportcikkeket. [103]

A szovjet sport demokratikus jellegének, eredményeinek megismerése folytán alakulnak, formálódnak a tömegsportról alkotott nézetek, amelyek végül is helyes álláspont kialakításához vezetnek. Az egyesületek — elsősorban az SzMTE — összeállítják programjukat, amely a tömegeknek a spórtba való aktív bevonását célozza, de nem zárkózik el a versenyszerűen sportoló fiatalok foglalkoztatása elől sem. [104] A tömegsport új fogalma nem a passzívan szemlélődő szurkológárda gyarapítását jelenti, hanem ezek aktivizálását, amely együtt jár új sportegészségügyi követelményrendszer kialakításával is. A sport csak akkor egészséges, ha túlzásba nem viszik. A rendszeres orvosi vizsgálat kizár minden ilyen ártalmat, ezért az igazán demokratikus és humánus sportpolitika megköveteli a rendszeres orvosi ellenőrzést. [105] Sok szó esik a foglalkozási ártalmak leküzdéséről, az üzemi sportról stb. A Szegedi Népszava által hirdetett üzemi bajnokság — melyben Szeged minden számottevő üzeme képviseltette magát — sorsolására július közepén került sor. [106] A mérkőzéseket az 1945. július 5-én kiadott NSB határozat kihirdetése után már csak orvos jelenlétében szabad megrendezni. [107]

Persze a sportegyesületekben sem csupa haladó szellemű vezető és klubtag tevékenykedett. Nem egy klub vált a reakció burkolt szervezkedési bázisává: így pl. Szegeden az MSZDP által létrehozott „Barátság Sportegyesület”, amely lényegében a megszűnt reakciós egyesületek eszközeit és a leventevagyont vette át azok reakciós vezetőgárdájával együtt. [108] A dolgozókat akarták megosztani a régi munkás sportegyesületek újjászervezését célzó javaslataikkal is. Bár az MKP határozottan fellépett az ilyen káros elképzelések ellen, nem tudta megakadályozni a Munkás Sport Központ létrehozását. A kommunisták jól látták, hogy ennek az intézménynek kettős célt kell szolgálni a reakció terveiben: egyrészt elszigetelni az MKP-t széles tömegbázisától, másrészt frakciózással megosztani a demokratikus erőket, a dolgozók jelentős hányadának figyelmét elvonni a politikai kérdésekről és meggátolni összefogásukat. A reakciós erők még jobban nekibátorodtak 1945 nyarán abban reménykedve, hogy a nyugati hatalmak preventív háborút fognak indítani a szovjethatalom ellen. [109] Ilyen légkörben került sor a szovjet—magyar sportbarátság első szegedi láncszemének megteremtésére. A DLASZ augusztus 5-re meghirdetett rendezvénye, amelyen a SzFIE egyesülete lett volna a szovjetek ellenfele, a szovjet fél kérésére elmaradt. [110] Talán nem ok nélkül döntött így a szovjet vezetés, mint ahogy az sem tekinthető csupán a véletlen művének, hogy a találkozó előkészületeiről írva a Szegedi Népszava rendre sajtóhibát vétett. Augusztus 2-i tudósítása így hangzik: „a Felsőváros jóképességű gárdája áll ki elsőízben az *a ros*z katonai csapat ellen”, augusztus 4-én pedig így: „a felsővárosi gárdának jutott az a feladat, hogy a sport terén az első kapcsolatot felvegye az *orosz* katonai válogatotttal...” [111]

De minden áskálódás ellenére két hét múlva mégis sor került a találkozóra. Az SzMTE 1945. augusztus 19—20-án ünnepelte fennállásának 35. évfordulóját (igaz 1908-ban alakult, de csak 1910-ben kapott működési engedélyt!). [112] Ezen az ünnepségen, demonstrálva a szovjet—magyar munkásbarátságot és a proletárinternacionalizmust, megjelentek a szovjet sportolók is. A majd egy esztendeje elképzelt találkozó végre megvalósult. A szovjet helyőrség együttese 19-én kemény csatát vívott a szegedi kombinált együttesel, s bár 5:2 arányú vereséget szenvedtek, sport-

szerűségéből jelesre vizsgáztak. Az ökölvívók bemutatójára benevezett az orosz KARIOVSZKI is, a szabadfogású birkózás egyik legünnepeltebb szereplője pedig DIMITRIJ KUSTYI lett. A megmozdulás nem volt monumentális, világra szóló, hiszen a Délmagyarország is csak pár nappal később méltatta említésre: „Az orosz csapat játékán látszott az edzéshiány, ennek ellenére méltó ellenfele volt a rutinos magyar csapatnak. Meglepő volt az orosz fiúk játékában az abszolút tiszta, sportszerű játékmódor, amely jellemezte minden mozdulatukat. Egész mérkőzés alatt egyetlen sport-szerűtlenség sem csúszott be a játékukba: a magyar futballisták tanulhatnak tőlük.” [113] Az országos lapok (Népsport, Sport) tudomást sem vettek erről az eseményről, de jelentőségét nem is lehet a hírlapok cikkein lemérni; jelentősége túlnőtt a hírlap-mércéken: a felszabadult Szeged sportéletének újjászerveződött voltát jelképezte, az új szabad sporttevékenység diadalát.

Még nem érkezett e város az évnaphoz, melyen az első szovjet katonának a szegedi földre lépését ünnepelhetné volna, de élete már olyannyira normalizálódott, hogy sportja is a maga teljességében reprezentálhatta az új rendet, a szabadságot, a békét. Sikerült újjászervezni a klubokat, megoldani az egyesületek legégetőbb anyagi problémáit, összegyűjteni a sportszereket, felújítani a pályákat, rendbehozni az edzőtermeket, rendszeres munkára fogni a rutinos versenyzőket és az újonnan jelentkezőket egyaránt, beindítani a tömegsport mozgalmát, összefogni a szakembereket, sőt újakat is képezni. A sport új szelleme mind nagyobb tért hódított: megindult az üzemi sport, kialakulóban volt a magyar—szovjet sportbarátság, s az amatőr-sport egyeduralgódóvá vált a professzionalizmus megszüntetése után. Ez a széles skálán bemutatkozó sporttevékenység már Szeged újjáéledésének, új életének teljességét jelképezte.

JEGYZETEK

- [61] Dm. 1945. 02. 22. — Jelen dolgozat szerves folytatása a JGyTF Tud. Közl. 1980. évi kötetében hasonló címmel megjelent munkának. Kettéosztására kizárólag terjedelmi megfontolások kényszerítették a szerzőket. (A rövidítések feloldása az 1. rész jz.-tei előtt található.)
- [62] SzNsz. 1945. 06. 27.
- [63] SzNsz. 1945. 06. 28.; SzNsz. 1945. 07. 05.; NS. 1945. 07. 08.
- [64] Dm. 1945. 03. 04.
- [65] Dm. 1945. 03. 06.
- [66] Dm. 1945. 03. 20.; Dm. 1945. 03. 25.
- [67] Dm. 1945. 05. 10.
- [68] Dm. 1945. 05. 23.
- [69] Dm. 1945. 05. 03.
- [70] SzNsz. 1945. 07. 24.
- [71] Dm. 1945. 06. 19.
- [72] NS. 1945. 06. 30.
- [73] SzNsz. 1945. 07. 17.; SzNsz. 1945. 09. 27.; SzNsz. 1945. 10. 02.
- [74] SzNsz. 1945. 07. 25.
- [75] SzNsz. 1945. 07. 08.
- [76] SzNsz. 1945. 06. 23.
- [77] SzNsz. 1945. 09. 14.
- [78] SzNsz. 1945. 07. 22.; SzNsz. 1945. 07. 28.
- [79] Dm. 1945. 06. 08.
- [80] Dm. 1945. 05. 17. — Visszavágó Makón: Dm. 1945. 06. 28.
- [81] Dm. 1945. 06. 15.
- [82] Dm. 1945. 04. 13.
- [83] Dm. 1945. 05. 27; Dm. 1945. 06. 12.
- [84] Dm. 1945. 05. 17.
- [85] SzNsz. 1945. 06. 23.
- [86] Dm. 1945. 06. 29.
- [87] Dm. 1945. 07. 14.; Dm. 1945. 07. 27.; SzNsz. 1945. 07. 22.
- [88] SzNsz. 1945. 07. 29.; SzNsz. 1945. 07. 31.

- [89] Dm. 1944. 11. 26.
 [90] Dm. 1945. 06. 06.
 [91] Dm. 1945. 05. 27.
 [92] Dm. 1945. 04. 22.
 [93] Dm. 1945. 01. 27.; SzNsz. 1945. 06. 19.
 [94] NS. 1945. 07. 11-től.
 [95] NS. 1945. 08. 12.
 [96] Dm. 1945. 05. 19.
 [97] Dm. 1945. 06. 02. — Vö. még a jún. 29-i SZUR és színész—tűzoltó meccs programját (SzNsz. 1945. 06. 27.).
 [98] SzNsz. 1945. 07. 10.
 [99] Dm. 1945. 03. 18.: *Az orosz futball nagysága.*
 [100] SzNsz. 1945. 07. 03.; Dm. 1945. 08. 15.
 [101] SzNsz. 1945. 08. 18.
 [102] SzNsz. 1945. 07. 04.; Dm. 1945. 05. 01.
 [103] NS. 1945. 06. 03.; NS. 1945. 08. 08.; NS. 1945. 06. 17.; NS. 1945. 07. 22. stb.
 [104] Dm. 1944. 12. 02.; SzNa. 1944. 10. 21.; Dm. 1945. 09. 07.; NS. 1945. 08. 19.; NS. 1945. 08. 03.; NS. 1945. 08. 05.
 [105] Dm. 1944. 11. 26. míg a NS. 1945. 07. 25.
 [106] Vö. fent a 78. jegyzetet.
 [107] SzNsz. 1945. 07. 05.
 [108] Dm. 1945. 08. 09.; Dm. 1945. 09. 02.
 [109] Dm. 1945. 05. 15.; SzNsz. 1945. 06. 23.; Dm. 1945. 07. 28.; SzNsz. 1945. 09. 02.; Dm. 1945. 08. 09.
 [110] SzNsz. 1945. 08. 05.
 [111] SzNsz. 1945. 08. 01.; SzNsz. 1945. 08. 02.; SzNsz. 1945. 08. 04.
 [112] SzNsz. 1945. 07. 12.; Dm. 1945. 09. 08.
 [113] Dm. 1945. 08. 22.

DAS EINSETZEN DES SPORTLEBENS IM BEFREITEN SZEGED

LÁSZLÓ SZEGFŰ—KATALIN SZŐKE

Im I. und II. Teil ihrer Arbeit verfolgen die Verfasser die Wiederbelebung des in den Kriegsjahren völlig zerrütteten Szegeder Sportlebens von den ersten Tagen der Befreiung der Stadt an bis zur Regenerierung der Vereine-aufgrund der zeitgenössischen Presseberichte.

Sie führen vor Augen, wie es gelang, die Clubs neuzuorganisieren, die brennendsten materiellen Probleme der Vereine zu bewältigen, die Sportausrüstungen zusammenzubringen, die Sportplätze zu erneuern, die Trainingssäle in Ordnung zu bringen, die routinemässigen Wettbewerber und sich neu meldende zu systematischer Arbeit zusammenzufassen, die Massensportbewegung zu starten, die Fachleute zu vereinen und gar neue zu erziehen bzw. auszubilden.

Der neue Sportgeist gewann immer mehr an Boden: der Betriebssport wurde eingeleitet; in Entwicklung begriffen war die sowjetisch—ungarische Sportfreundschaft und der Amateursport wurde nach der Aufhebung des Professionismus zum Alleinherrscher.

Diese sich auf einer breiten Skala vorstellende Sporttätigkeit symbolisierte bereits die Wiedergeburt Szegeds, die Totalität des neuen Lebens der Stadt.

НАЧАЛО СПОРТИВНОЙ ЖИЗНИ ОСВОБОЖДЁННОГО СЕГЕДА

СЕГФЮ ЛАСЛО — СЁКЕ КАТАЛИН

В первой и во второй частях своей работы авторы на основе источников печати описывают процесс восстановления и реорганизации спортивной жизни Сегеда с первых дней его освобождения до создания спортивных обществ.

В своей работе они прослеживают процесс создания клубов описывают трудности материального обеспечения клубов и восстановления спортивных сооружений, проблемы организации спортивных мероприятий, нахождения специалистов и обучения новых специалистов спорта.

Всё шире и шире распространялся новый спортивный дух: началась спортивная жизнь на предприятиях, положили начало венгеро-советскому спортивному содружеству, ликвидировали профессионализм в спорте.

Спорт стал органической частью новой жизни освобождённого Сегеда.